

занъ, т. е. жененъ за своитѣ мисли, чувства и постъпки. Има мисли, които цѣлъ животъ измъчватъ човѣка, и той не може да се освободи отъ тѣхъ, както нѣкой мъжъ измъчва жена си, или жената — мъжа. Мъчи се човѣкъ, защото не знае, какъ да постъпва. Когато човѣкъ се научи, какъ да постъпва съ хората, съ себе си, мъчението го напуща. За да се справи съ мъчението, съ страданието, човѣкъ трѣбва разумно да използва процеситѣ на раждане, възрастване, женене и умирање. Най-страшниятъ процесъ за хората е умирањето. Като дойдатъ до смъртѣта, тѣ не искатъ да умираатъ. — Защо? — Защото не я разбиратъ. Ако живѣятъ добре, тѣ ще умираатъ съ радостъ. — Защо? — Защото отиватъ на небето, да получатъ голѣмо наследство. За да носи мъчнотиитѣ и страданията съ радостъ, при всички условия на живота си, човѣкъ трѣбва да казва: Такава е волята Божия. Щомъ признавате, че Богъ е създалъ свѣта, ще приемете, че всичко, което Той ви испраща, е добро. Каквото Богъ ви дава, приемайте го съ благодарностъ и търсете въ него доброто.

Като ученици, вие трѣбва да се научите да превръщате нѣщата: отъ обикновени въ необикновени, отъ всѣкидневни въ празнични. Отъ земята, на която стъпвате, и отъ въздуха, който дишате, трѣбва да извадите нѣщо полезно. Земята, т. е. почвата представя сърдцето, а въздухътъ — ума. Следователно, ако не можете да извадите отъ ума и отъ сърдцето